

Sygn. akt VI Gz 118/19

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Krepski (spr.)

Sędziowie: SO Wojciech Modrzyński, SO Jerzy P. Naworski

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2019 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy upadłości (...) we W. w upadłości likwidacyjnej

w przedmiocie ustalenia ostatecznego wynagrodzenia syndyka masy upadłości

na skutek zażalenia wierzyciela (...) w likwidacji w W. na postanowienie Sądu Rejonowego we W. z dnia 23 sierpnia 2018 r., sygn. akt V GUp 7/11

postanawia:

oddalić zażalenie

Wojciech Modrzyński Zbigniew Krepski Jerzy P. Naworski

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2018 r. Sąd Rejonowy we W. odrzucił zażalenie wierzyciela (...) w likwidacji w W. na postanowienie tegoż Sądu z dnia 22 marca 2018 r., sygn. akt V GUp 7/11, w przedmiocie ustalenia ostatecznego wynagrodzenia syndyka masy upadłości.

W uzasadnieniu powyższego postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, iż w/w wierzyciel nie uprawdopodobnił swojego wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie w przedmiocie ustalenia ostatecznego wynagrodzenia syndyka masy upadłości ograniczając się do lakonicznego, gołosłownego stwierdzenia, że o wydanym postanowieniu dowiedział się dopiero w dniu 11 maja 2018 r., co zdaniem tego Sądu jest nie bez znaczenia w sytuacji, gdy wniosek o przywrócenie terminu złożył on w ostatnim dniu siedmiodniowego terminu do złożenia takiego wniosku. Ponadto wierzyciel, zdaniem tego Sądu, nie uprawdopodobnił braku winy w niedochowaniu terminu do złożenia zażalenia. W konsekwencji Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie wierzyciela jako spóźnione na podstawie art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. (k.6423).

W zażaleniu na powyższe postanowienie wierzyciel zaskarżając je w całości zarzucił mu obrazę przepisów postępowania mające wpływ na wynik sprawy tj. art. 169 § 1 k.p.c. poprzez błędne uznanie, że brak winy wierzyciela w złożeniu zażalenia nie został uprawdopodobniony, zaś o winie skarżącego w niedochowaniu terminu do złożenia zażalenia przesądza fakt, iż w dniu 07 grudnia 2017 r. syndyk złożył ostateczny plan podziału funduszy masy upadłości i w wyjaśnieniach do tego planu wskazał kwoty przewidziane na wynagrodzenie syndyków, zaś obwieszczenie o tym planie podziału funduszy masy upadłości ukazało się w Monitorze Sądowym i Gospodarczym w dniu 23 marca 2018 r. Tymczasem zdaniem skarżącego ani fakt złożenia przez syndyka ostatecznego planu podziału, ani zamieszczenie obwieszczenia o planie podziału nie oznaczają automatycznie, że w sprawie zapadło postanowienie

w przedmiocie wynagrodzenia syndyka masy upadłości. Wierzyciel podkreślił też, że w realiach niniejszego postępowania upadłościowego trwające ponad 7 lat obiektywnie niemożliwe było cotygodniowe zapoznawanie się z treścią akt tego postępowania przez wierzycieli, która to okoliczność w pełni uprawdopodobnia brak winy skarżącego w niedotrzymaniu terminu do złożenia zażalenia co świadczy i potrzebie jego przywrócenia. Ponadto skarżący na podstawie art. 380 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. wniósł o skontrolowanie prawidłowości postanowienia Sądu Rejonowego we W. z dnia 22 sierpnia 2018 r. w przedmiocie oddalenia wniosku z dnia 17 maja 2018 r. o przywrócenie terminu.

Wskazując na powyższe zarzuty wierzyciel wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz rozpoznanie zażalenia z dnia 18 maja 2018 r. Ponadto wniósł o orzeczenie w przedmiocie kosztów postępowania wedle norm przepisanych. W uzasadnieniu szerzej omówił podniesione w petitum zażalenia zarzuty (k.6455-6456).

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

W ocenie Sądu Okręgowego zażalenie wierzyciela jako bezzasadne podlegało oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 229 prawa upadłościowego.

W sprawie brak jest bowiem podstaw do przyjęcia, że wierzyciel dokonał czynności procesowej w postaci wniesienia zażalenia na postanowienie w przedmiocie ustalenia ostatecznego wynagrodzenia syndyka masy upadłości w terminie wynikającym z art. 166 ust. 6 prawa upadłościowego w związku z art. 224 prawa upadłościowego tj. w terminie 7 dni licznym od dnia wyłożenia tego postanowienia w sekretariacie sądu. Wyłożenie zaskarżonego postanowienia w przedmiocie ustalenia ostatecznego wynagrodzenia syndyka masy upadłości nastąpiło w dniu 22 marca 2018 r.. Zatem wierzyciel (...) w likwidacji w W. wnosząc w dniu 18 maja 2018 r. zażalenie z dnia 11 czerwca 2018 r. na postanowienie z dnia 22 marca 2018 r. w przedmiocie ustalenia ostatecznego wynagrodzenia syndyka masy upadłości zaskarżył powyższe zażalenie po terminie. Wprawdzie w dniu 18 maja 2018 r. wierzyciel złożył jednocześnie wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia powyższe postanowienie z dnia 22 marca 2018 r.; jednakże Sąd Rejonowy trafnie powyższy wniosek oddalił. Wbrew zarzutom zażalenia wierzyciel nie uprawdopodobnił swojego wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia. W świetle art. 169 k.p.c. warunkiem koniecznym do przywrócenia terminu jest, aby niedokonanie czynności procesowej nastąpiło bez winy podmiotu składającego wniosek o jego przywrócenie. Stąd też to na wierzycielu domagającym się przywrócenia terminu spoczywał obowiązek wykazania braku zawinienia w uchybieniu terminowi do wniesienia zażalenia na postanowienie w przedmiocie ustalenia ostatecznego wynagrodzenia syndyka masy upadłości. Znajduje to odzwierciedlenie w treści art. 169 § 2 k.p.c., który zobowiązuje wnioskodawcę do uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających wniosek w piśmie go zawierającym.

W świetle tego przepisu wykluczona jest możliwość uwzględniania zażalenia pozwanego. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, iż wierzyciel wnosząc o przywrócenie terminu nie zaoferował takich dowodów, które pozwoliłyby uprawdopodobnić, że nie ponosi on winy w terminowym wniesieniu zażalenia na postanowienie w przedmiocie ustalenia ostatecznego wynagrodzenia syndyka. Również okoliczności podnoszone w niniejszym zażaleniu nie stanowią przesłanki wskazującej na brak winy. Wierzyciel w żaden sposób nie uprawdopodobnił, że systematycznie monitorował przebieg tego postępowania upadłościowego za pomocą swoich przedstawicieli. Nie wyjaśnił nawet w jakich odstępach czasowych jego przedstawiciele mieli zapoznawać się ze stanem tego postępowania upadłościowego. Co więcej, w ocenie Sądu Okręgowego wierzyciel nie uprawdopodobnił nawet, że zapoznał się z aktami tej sprawy w dniu 11 maja 2018 r.; na powyższą okoliczność nie wskazał bowiem żadnych dowodów, a w aktach sprawy brak jest wniosku o zgodę na zapoznanie się z aktami sprawy w czytelni Sądu. Bez znaczenia dla oceny braku winy wierzyciela z terminowym wniesieniu zażalenia pozostają podnoszone przez niego okoliczności w postaci długotrwałości postępowania upadłościowego, rzekomych trudności ze stałym zapoznawaniem się z aktami postępowania czy też miejscem siedziby wierzyciela poza obszarem właściwości Sądu Rejonowego we W., czy też krótki siedmiodniowy termin do wniesienia zażalenia liczony od dnia wyłożenia orzeczenia w sekretariacie Sądu.

Zgodzić się trzeba jedynie ze skarżącym co do tego, że ani złożenie przez syndyka ostatecznego planu podziału, ani zamieszczenie obwieszczenia o planie podziału nie oznaczają automatycznie, że w sprawie zapadło postanowienie w przedmiocie wynagrodzenia syndyka masy upadłości. Jednakże okoliczność ta była bez znaczenia dla oceny zasadności wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia.

W świetle wyżej wskazanych ustaleń i rozważań Sąd Rejonowy trafnie oddalił wniosek wierzyciela o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie z przedmiocie ustalenia ostatecznego wynagrodzenia syndyka masy upadłości.

W konsekwencji Sąd Rejonowy trafnie spóźnione zażalenie wierzyciela odrzucił.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w sentencji postanowienia.

Wojciech Modrzyński Zbigniew Krepski Jerzy P. Naworski

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)